

Ta:

Scavenius, Scharling, Scheel, Skytte, S. Steffenfen, J. Steffenfen, Stentoft, Stiirup, S. Sørensen, J. Sørensen, Tang, Lange, Tauber, Thomsen, Thorup, Ivermoes, Vogelius, Zahle, Albertsen, S. Andersen, Bajer, Berg, Berntsen, Bojsen, Buss, Bonlotte, Casse, B. Christensen, D. Christensen, S. Christensen, Clausager, Dahl, Dam, Dinesen, Dønnergaard, Griffstrup, Gaaborg, Gad, Gaastrup, G. Hansen, Gold, S. Holm, B. Holm, Hvid, Høgsbro, Højmark, Chr. Jensen, N. P. Jensen, Kjer, Kofod, Lund, Madsen, A. Nielsen, N. Nielsen, Th. Nielsen, Nøhr, Olsen, M. Pedersen, P. Pedersen, Rasmussen og Rosen.

Fraværende med Orlov:

N. Andersen og L. Pedersen.

Fraværende:

Schelde, Smith, Steenstrup, Winther, Aberg, Alberti, Bach, Bagger, Bertelsen, Brandes, Briz, Buch, Børentzen, Th. Christensen, Christiansen, Clausen, Foatmann, Goos, Hage, Hall, Holstein-Holsteinborg, Holstein-Ledreborg, Hummeluhr (sg), Hørup, Ingerslev, Jagd, Juel, Jørgensen, Jørgensen, Klein, Koch, Leth, Paulsen, J. Pedersen, S. Pedersen, Chr. Ravn, N. Ravn og Rimestad.

Derneft fattes under Forhandling Indstillingerne angaaende Andragender vedrørende Finantsministeriet, nemlig Indstillingerne Nr. 2, 6, 13, 14, 18, 20, 22 og 30.

Ordføreren (Th. Nielsen): Disse Indstillinger vedrøre næsten alle, eller i hvert Fald de fleste af dem, Invalider. Det har været Udvalget meget vanskeligt at skjønne over, og Udvalget kan egentlig slet ikke skjønne over, hvorvidt de alle ere værdige, og hvilke af dem, der ere mest værdige. Ikke bestomindre ere de alle paa en enkelt Undtagelse nær, saavidt jeg husker, henviste til den høitærede Finantsminister. Man vil dermed tilkendegive ligesom tidligere, at det er Udvalgets Mening, ligesom det ogsaa har været Folkethingets Opsattelse, at man meget hellere maatte, jeg havde nær sagt, give nogle Tusinder for Meget end nogle Tusinder for Lidt. (Rjæ r: Siit det kun rent ud!) Ja, jeg siger derfor ogsaa, at man maa hellere give nogle Tusinder for Meget end nogle Tusinder for Lidt. Man agter i den Henseende, da man har lagt Mærke til, at Invalidebestyrelsen synes at være noget paaholden, derved at give sin Mening tilkjende. Det kan jo ikke være nogen af os behageligt at se, at disse Folk, der dog have ofret deres bedste Kræfter i Fædrelandets Tjeneste, enten skulle falde Kommunerne til Byrde eller gaa omkring fra Dør til Dør enten for at tigge eller for at spille, for at musi-

cere, for derved at erhverve sig deres Underhold; jeg tror ikke, at Kunsten, som den paa den Maade udvikles, er særdeles vel tjent dermed, og vel endnu mindre de Paagjældende selv. — Jeg skal derefter gaa over til at omtale de enkelte Indstillinger, af hvilke, som sagt, den allerførste Del vedrører Invaliderne. Det vil ses, at Ministeriet i det foregaaende Aar i sin Svartkrivelse ubetinget har, saavidt jeg husker, afflaaet en Ansøgning og ladet et Par andre nærmere undersøge, en af Lægen og en af Sundhedskollegiet, og ligesom meget har det hjulpet, da det altid for de Paagjældende er meget vanskeligt at paavise Aarsagsforbindelsen mellem deres Sygdom og Invaliditeten. Derfor gaa Afflagene i Regelen ud paa, at, da denne Forbindelse ikke kan paavises, henholder man sig til sit Tidligere. Men naar der er Tilfælde, hvor Aarsagsforbindelsen vel ikke bestemt kan paavises, men det dog er vitteligt, at de Paagjældende ere syge og lide, og man heller ikke kan sige, at der ikke kan være en Aarsagsforbindelse, hvorforsaa ikke der gaa til den anden Side og sige: Lad dem faae de Par Hundrede Kroner! Jeg kommer derpaa, som sagt, til de enkelte Indstillinger. Der er for det Første Indstillingen under Nr. 2, som støtter sig paa Betænkningens Nr. 4, der angaar forhenværende Korporal, Hendrik Martin Thorsen. Han er netop stillet saaledes, at Aarsagsforbindelsen mellem hans Invaliditet og hans Sygdom ikke kan bestemt paavises. Han har gjort Krigen med, været en tapper Underofficer, været med i 1848—50 og sit en Brokstade, som han paaftaar under Dødsferne ved det gymnastiske Institut. Senere under en Bajonetfægtning i 1854 fik han en meget stærk Blodstyrtning og blev derefter kasteret. Nu gaar Svaret til ham som sagt ud paa, at Forbindelsen kan ikke paavises, og derfor har man ikke kunnet tage Hensyn til hans Andragende. Udvalget foreslaar det paany henvist til Finantsministerens Overveelse. Indstillingen under Nr. 6, som støtter sig paa Betænkningens Nr. 10, angaar ikke nogen Invalid, men derimod en forhenværende Mølleieer ved Ravn Mølle i Sønderflov Mølle ved Grændsen mellem Elesøvig og Danmark. Denne Mølle havde tidligere sin Søgning ogsaa fra den anden Side af Grændsen, men ved Grændsens Regulering er den bleven afftaaren fra den halve Del af sin Søgning. Dette har havt til Følge, at den stedse er gaaet tilbage. Cieren har paaregnet sit Tab til 29,760 Kr. ved denne Grændseregulering. Hvorvidt denne Beregning er rigtig, derpaa kan Udvalget naturligtvis ikke indlade sig, eller rettere derom kan Udvalget naturligtvis ikke have nogen bestemt Formening. At det imidlertid er gaaet tilbage for ham, og at han er en sædelig og flittig Mand, foreligger fyldestgjørende oplyst. At han desuden har lidt betydelig ved denne Grændseregulering, er jo sikkert nok. Ministeriet